



Tanja Nielsens 1. maj-tale

Taler

Tanja Nielsen
Sektorformand for Social og
Sundhed i FOA

Dato

1. maj 2025

Sted

Lemvig

1 “Reformernes tid”

Kære kollegaer. Kære venner. Kære alle sammen

- 5 Min 1. maj tale vil være for mange en nok lidt atypisk 1. Maj tale, jeg vil i år ikke bruge tiden på at tale om Trump, krig og ødelæggelser, men om det nære, det der rører sig i vores velfærdssamfund for dig for mig for os alle.

- 10 I dag er ikke en hvilken som helst dag. Det er ikke bare en fridag. Det er vores dag.

- Det er dagen, hvor vi står sammen. Hvor vi husker hinanden på, at vi er stærkest, når vi løfter i flok.. Nogle ved at holde hjulene i gang ude på landets arbejdspladser, andre ved at samles som her i fællesskaber hvor vi – midt i
15 fanerne, fællessangen og glæden – også sætter ord på det, der gør ondt

For det gør ondt. Mange steder. På mange måder.

- 20 Vi er samlet her, på arbejderne internationale kampdag. 1. maj.

En dag, der handler om fællesskab. Om solidaritet. Og om kampen for værdighed – i arbejdslivet, i livet og i vores samfund.

- 25 Vi står midt i reformernes tid.

Det lyder måske tørt. Men jeg skal love jer: Der er intet tørt ved de forandringer, der banker på vores dør i disse måneder. Det er reformer, som vil mærkes. Som allerede mærkes. Og som kommer til at præge vores hverdag – i ældreplejen, i psykiatrien, på sygehusene og på vores uddannelsesinstitutioner.

Og derfor skal vi som fagfolk – og som mennesker – stå vagt om det, der er vigtigt. For der er noget på spil.

35 Den 1. juli træder den nye ældrelov i kraft.

Det er et historisk skridt. Et opgør med minuttyranni, dokumentationsmareridt og standardiseret omsorg. Det fortjener vi at anerkende.

40 Men jeg vil sige det klart: En lov alene skaber ikke værdighed.

Værdighed skabes af mennesker.

Af jer. Af os.

45

Af varme hænder og kloge hoveder.

Af tid, tillid og tryghed.

50 Så vi skal ikke tage fejl. Hvis den nye ældrelov skal lykkes – så kræver det investeringer.

I arbejdsmiljøet. I fagligheden. I løn og arbejdsforhold.

55 Det kræver, at vi bliver flere. Og at vi får mulighed for at gøre vores arbejde ordentligt.

Vi har set alt for mange flotte intentioner falde til jorden, fordi ressourcerne ikke fulgte med.

60

Det må ikke ske igen. Det kan vi ikke acceptere.

Og vi stopper ikke her.

65 For der sker også noget på det store kort over Danmark. Der tegnes nye streger. Nye strukturer.

Regeringen arbejder med en ny sundhedsstruktur – og der er mange spørgsmål.

Hvem har ansvaret for hvad?

Hvordan sikrer vi, at borgerne ikke bliver kasterbolde i systemet?

- 75 Og vigtigst af alt: Hvordan sørger vi for, at sundhedsvæsenet hænger sammen – fra sygehuset til hjemmeplejen og hvem sikrer at patienten gribes imellem, behandlingspsykiatrien og socialpsykiatrien? Vi har en stor opgave i at sikre, at når den ene hånd slipper skal den næste tage over.

- 80 Sundhed, hvad er det for en størrelse?

Vi ved det jo godt:

Sundhed handler ikke kun om hospitaler.

85

Det handler om hjemmepleje, socialpsykiatri, plejecentre, bosteder, sundhedsklinikker, genoptræning og meget mere.

Det handler om jer – alle jer, der bærer velfærden på skuldrene hver eneste dag.

90

Derfor vil vi ikke nøjes med at regeringen inviterer til orienteringsmøder.

Vi vil inddrages og have indflydelse.

- 95 Vi vil ikke høres – vi vil lyttes til.

Vi har vist, at vi kan være en konstruktiv samarbejdspartner der kan skabe resultater, det vidste vi under arbejdet frem mod ældrereformen.

- 100 Sagen er en helt anden, når vi taler om sundhedsstrukturen!!

Og når vi nu taler om reformer, så kan vi ikke komme udenom psykiatrien.

- 105 Den 10 årige Psykiatriplan blev godkendt for snart 3 år siden, og når vi spørger medarbejderne om de kan mærke en forskel, hører vi et stort rungende NEJ. I næste uge starter forhandlingerne om økonomifordelingen i psykiatri udspillet. Vi har slået et slag for at socialpsykiatrien skal prioriteres, her arbejder mange

110 forskellige fagligheder, men halvdelen af alle medarbejdere er uden relevant faglig uddannelse og de skal passe på de borgere i landet der er allermest sårbare. Det kan og skal vi gøre bedre, vi skal sikre at der er bedre uddannelsesmulighed til de ansatte i socialpsykiatrien så man har de rette fagligheder til det store ansvar.

115 Jeg kan ikke sige det højt nok!

Det er nu – nu – vi har chancen for at gøre op med årtiers forsømmelse.

120 For psykiatrien har i alt for mange år været den stille katastrofe. Det barn ingen har gidet lege med.

Vi har lukket øjnene. Sat plaster på blødende sår.

125 Kun når der er sket tragiske hændelser som skyderiet i Fields vågner politikerne op og 1-2-3 er der fundet løsninger, de er desværre bare meget kortvarig og her er det tydeligt at flere beslutningstagere lider af midlertidig hukommelsessvækkelse.

130 Og imens er både borgere og medarbejdere blevet svigtet.

Vi har brug for tryghed i psykiatrien.

Tryghed til medarbejderne

135 Tryghed for dem, der er i krise.

Tryghed for dem, der møder dem med åbne arme – hver dag, på døgninstitutioner, på bosteder, i hjemmeplejen og patienter der er i psykiatrisk behandling.

140 Men tryghed kommer ikke af sig selv. Den skal bygges op med respekt. Med ressourcer. Med tilstedeværelse. Med faglighed

Og med tillid til, at fagligheden – jeres faglighed – er nøglen til løsningen.

145 Det handler også om arbejdsmiljø. For psykiatrien slider. Den skaber stress,

udbrændthed, og i værste fald vold og utryghed.

150 Vi skal turde investere i mennesker – ikke kun mursten og modeller. Vi skal sikre at medarbejderne der arbejder med landets mest sårbare borgere, kan gå trygt på arbejde og trygt hjem igen.

Og så, venner – så må jeg også nævne noget, som ikke står i nogen reformplan:
155 Ytringsfriheden.

Det er en grundsten i ethvert frit samfund.

160 Men for mange af vores medlemmer er den frihed ikke reel.

Vi har kolleger, der ikke tør sige deres mening.

Der ikke tør stå frem med kritik og bekymringer.

165 Fordi de frygter at blive frosset ud, kaldt illoyale, eller i værste fald fyret.

Det er uværdigt. Det er uacceptabelt. Og det er en trussel mod hele vores demokrati.

170 For hvis de, der står tættest på borgerne, ikke må pege på problemerne – hvem skal så?

Derfor siger vi højt: Vi står sammen. Vi bakker op. Vi passer på hinanden.

175 Og vi kræver ret til at råbe op, når noget er galt.

Ikke af illoyalitet – men af kærlighed til det samfund, vi tror på.

180 Og så kommer vi til den kamp, der løber som en rød tråd gennem alt andet:

Kampen for rekruttering og fastholdelse af kollegaer i vores sundhedsvæsen.

Vi kender tallene. Vi kender manglen. Vi mærker presset.

185

Det handler ikke bare om at få flere kollegaer ind og det handler om at holde fast i dem, vi allerede har.

190 Hvordan gør vi det?

Vi gør det med ordentlige vilkår.

Med faglig udvikling.

195

Med lønløft.

Med respekt og anerkendelse

200 For velfærd er ikke gratis.

Den bæres ikke af powerpoints og reformudspil.

Den bæres af mennesker – både offentlige og privatansatte.

205

I er ikke bare ansatte.

I er omsorgens frontlinje.

210 I er dem, der holder hånden, når livet gør ondt.

Dem, der rejser de ældre, når de falder.

Dem, der giver håb, hvor andre har givet op.

215

Arbejder man ikke i faget er man måske en søster, en bror en far eller mor, en datter eller søn der kigger ind i systemet, ryster på hovedet, er frustreret og håber på det bedste.

220 Så når vi i dag samles og fejrer arbejdernes kampdag – så fejrer vi alle jer.

Og vi sender et klart signal:

Vi vil ikke finde os i at blive ignoreret.

Vi vil ikke bæres igennem endnu en reformbølge uden indflydelse.

Vi vil ikke være tavse.

230

Vi vil have mere.

Mere respekt.

235

Mere frihed.

Mere retfærdighed.

240

Så lad os råbe det ud sammen:

Vi står op for velfærden!

245

Vi kæmper for psykiatrien!

Vi kræver værdighed i ældreplejen!

Vi vil have lighed i sundhed!

250

Vi kræver ytringsfrihed – og vi kræver handling nu!

Solidaritet – i dag i morgen for altid

255

Tak for jeres kamp.

Tak for jeres styrke.

260

Tak fordi I aldrig giver op.

265

Rigtig god 1. Maj

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

270

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

1. maj-tale

275

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/tanja-nielsens-1-maj-tale>

280

285

290

295

300